Nr. 26
losse nummers F 1,–
België 16 F.

leuk en leerzaam

extra:
een vakantiekoffer
vol ideetjes van Bobo

Bobo

Vanmorgen zei papa: „Opschieten allemaal. We gaan naar het strand." Dat vindt Bobo best leuk, maar als ze eindelijk op het strand zijn, verveelt hij zich. Krabbel wil geen spelletje doen en de anderen slapen.

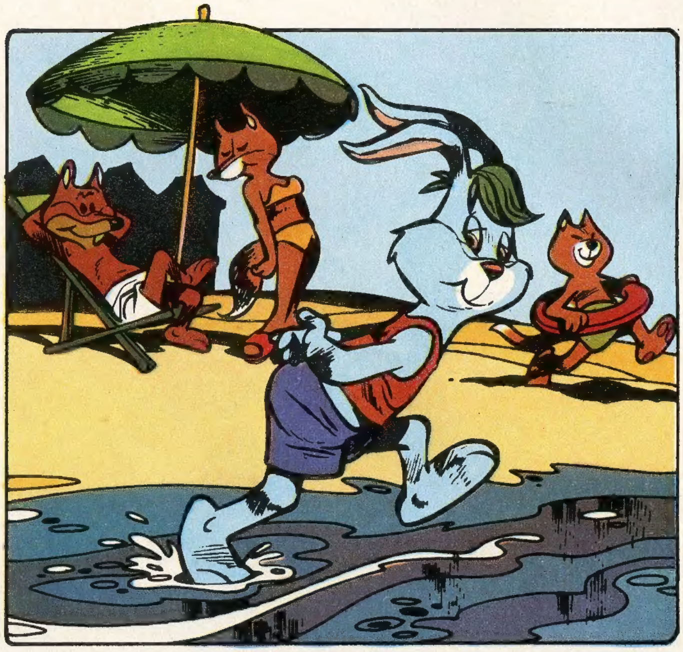

Bobo weet echt niet wat hij moet doen. Hij verveelt zich gewoon. Hij gaat maar wat wandelen. „Misschien beleef ik wel een avontuur," denkt hij. Maar het is warm en het strand ziet er helemaal niet avontuurlijk uit.

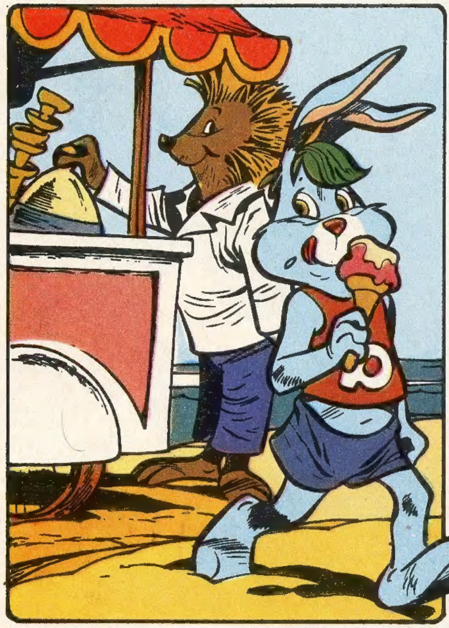

Bobo heeft nog een kwartje over van zijn zakgeld. Daarvoor koopt hij een ijsje. Geen groot ijsje, maar wel een lekker ijsje.

Daar zijn jongens aan het voetballen. Bobo kijkt ernaar. Het zijn grote jongens, maar Bobo zou best willen meedoen.

„Hee, kleine," roept een van de voetballende jongens, „moet je meedoen?" „Joepie, graag," roept Bobo en hij geeft al een trap tegen de bal.

op het strand

Bobo kan best goed voetballen. Moet je eens zien, wat hij rent met die bal. En daar maakt hij al een doelpunt. Hoera voor Bobo!

Oef, wat is het warm, maar Bobo rent en draaft en even later krijgt hij de bal op zijn rechtervoet. Hotsknots! Alweer een doelpunt.

„Goed zo, kleine," roepen de andere jongens. Vooral de jongens die in zijn partij zitten, vinden hem goed. „Boing," alweer een doelpunt.

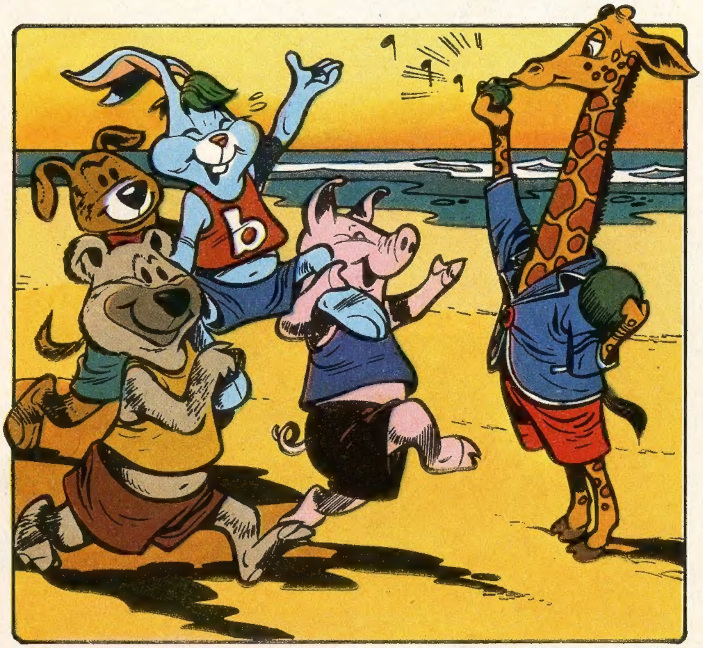

„Pieeeet," fluit de scheidsrechter. Dat betekent dat het partijtje is afgelopen. Hoera voor Bobo! Hij heeft wel acht doelpunten gemaakt. De voetballers nemen hem op de schouders. „Hoera voor de kleine!"

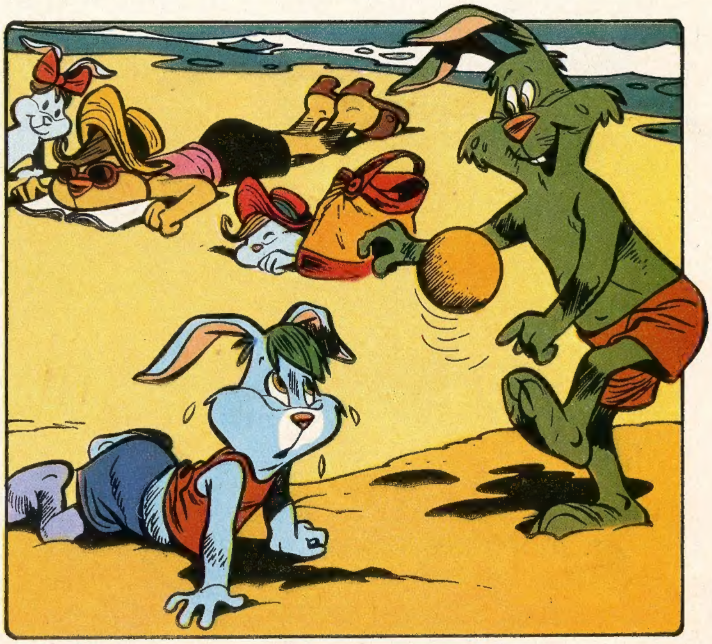

Bobo is wel verschrikkelijk moe geworden van al dat gevoetbal. Als hij weer teruggaat, wordt papa net wakker. „Ik ben lekker uitgerust," roept hij. „Ga je mee voetballen?" „Néé!" roept Bobo.

Jip en Janneke

Arme Takkie

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Takkie is ziek.

Och, die arme Takkie.

Hij wil niet eten. En hij ligt in zijn mandje.

Kijk, zegt Jip. Hij bibbert.

Ja, zegt Janneke. Hij beeft. Zullen we hem een dekentje geven?

En ze leggen het dekentje van de pop over Takkie heen.

Takkie vindt het best. Hij probeert een beetje te kwispelen met zijn staart. Maar hij kan zelfs niet meer kwispelen.

Weet je wat, zegt moeder. Ik ga de dierenarts opbellen. En zij doet het meteen.

Nou komt de dokter, Takkie, zegt Janneke. Nou komt de dokter en die maakt je weer beter.

En ja hoor. De dokter komt. Hij heeft een leren jas aan. En hij heeft een grote tas.

Jip en Janneke staan er bij. En ze kijken.

Gaat u Takkies pols voelen? vraagt Janneke.

Ja zeker, zegt de dokter. En hij moet zijn tong uitsteken.

Zou Takkie mazelen hebben? vraagt Jip.

Nee, zegt de dokter. Hondjes hebben nooit mazelen. Maar ik denk dat hij iets gegeten heeft, wat niet goed voor hem was. En dan krijgt Takkie een drankje.

Het wordt door de apotheek gebracht. Een echt drankje. Het is een flesje, met een etiket. En er staat op: Takkie. Driemaal daags een lepel.

Maar oei, het is niet makkelijk, om Takkie zijn drankje te geven.

Toe nou, Tak, zegt Jip. Je wordt er beter van.

Maar Takkie wil niet.

Ze moeten zijn kop vasthouden. En dan zijn bekje openmaken. En dan het drankje er in gieten. En dan stribbelt Takkie erg tegen.

Maar Jip en Janneke zorgen er goed voor, dat Takkie het drankje binnenkrijgt.

En de volgende morgen gaat Jip gauw kijken.

Takkie ligt niet meer in zijn mandje.

Takkie is al weer in de tuin. Takkie rent alweer achter een vogel aan. En Takkie eet weer een groot stuk brood. En een stuk worst.

Takkie is weer beter.

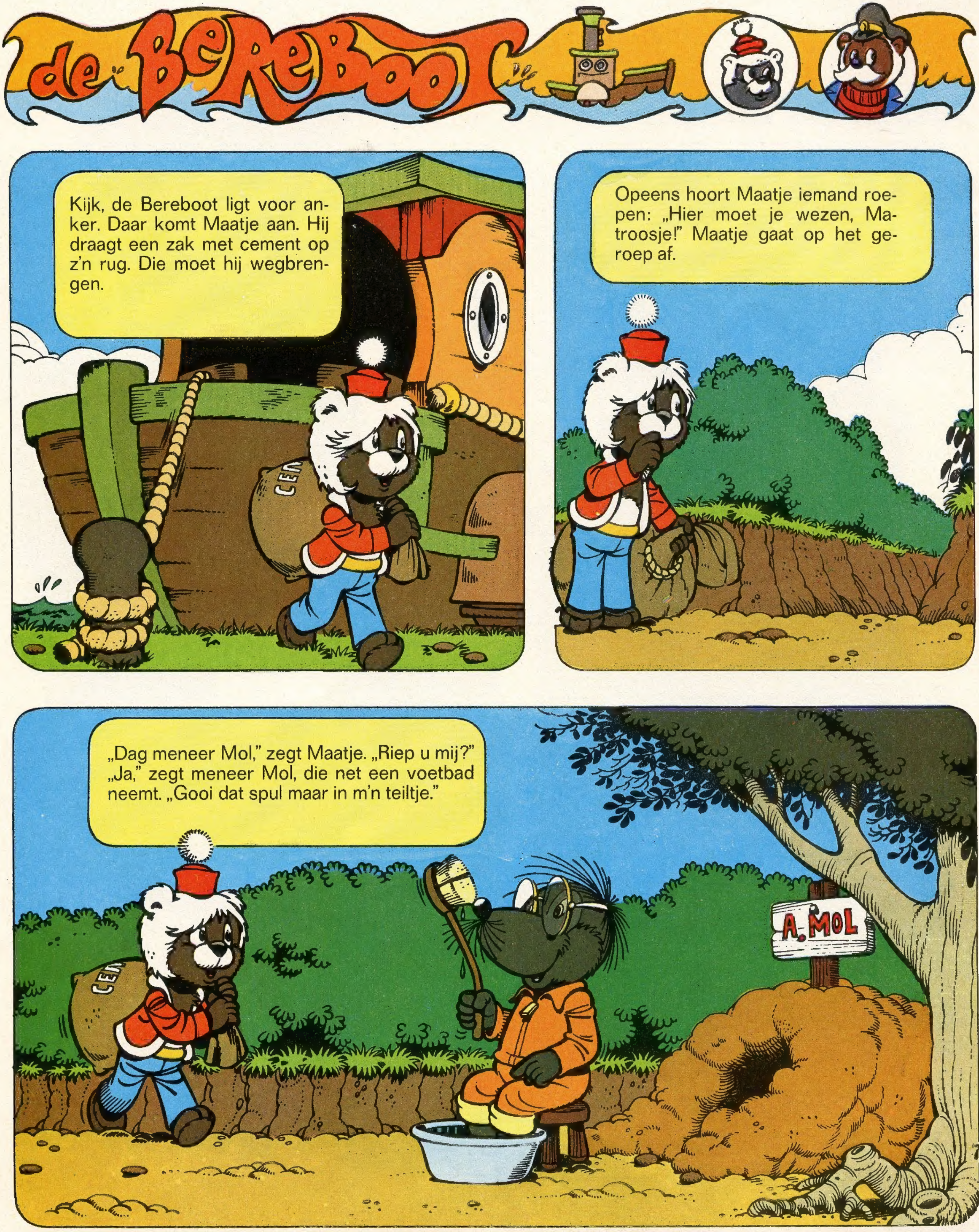
de BEREBOOT
Kijk, de Bereboot ligt voor anker. Daar komt Maatje aan. Hij draagt een zak met cement op z'n rug. Die moet hij wegbrengen.
CEM
Opeens hoort Maatje iemand roepen: „Hier moet je wezen, Matroosje!" Maatje gaat op het geroep af.
„Dag meneer Mol," zegt Maatje. „Riep u mij?" „Ja," zegt meneer Mol, die net een voetbad neemt. „Gooi dat spul maar in m'n teiltje."
CEM
A. MOL

TEKST : LO HARTOG VAN BANDA TEK : ROLF HARTOG VAN BANDA
Maatje gooit de hele zak cement leeg in het teiltje van meneer Mol. „Fijn, dank je wel Matroosje," zegt meneer Mol.
„Hola! Wat is dat?" roept meneer Mol opeens verschrikt. „Het wordt stijf! Wat heb je er in gedaan, Matroosje?" „Cement," zegt Maatje beteuterd.
„Gauw! Ga iets halen, dat ik weer los kan komen!" roept meneer Mol opgewonden. Maatje holt weg om een hamer en een beitel te halen.
„Ik dacht, dat het voetpoeder was," zegt meneer Mol, terwijl Maatje hem weer los hakt. „Ik vond het ook al zo vreemd, dat u cement in dit teiltje wilde," zegt Maatje. „Maar gelukkig is het goed afgelopen."

Aan het strand

'Wimmie, ga je niet te ver in zee?' 'Mam, waar is mijn schepje?' Wat een lawaai en geroezemoes! Iedereen gilt door elkaar! Maar dat mag best op het strand. Lekker met z'n allen schreeuwen en scheppen en zwemmen. Maar niet te ver in zee gaan hoor!

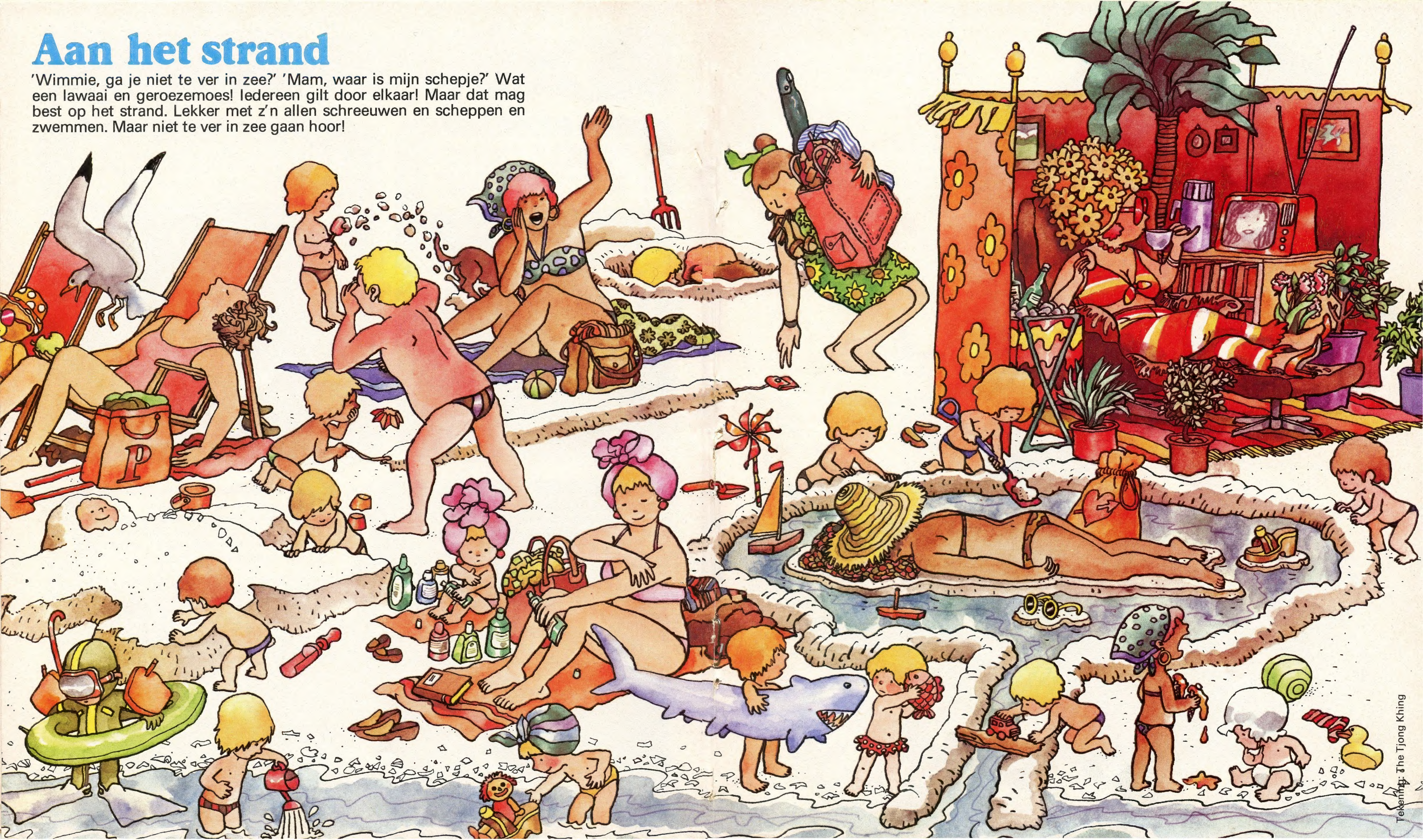

Tekening: The Tjong Khing

Paulus de boskabouter

Oehoeboeroe, de zwijnentrooster

Verteld en getekend door Jean Dulieu

Krakras was helemaal in de war.
Nu Mietje met de spinnevingers bij haar vriendin logeerde, was ze haar leven niet zeker.
Altijd als Eucalypta haar uitschold voor kale soepkip, liepen de bibbers over Krakras' rug.
Het werd misschien wel voor de grap gezegd, maar Krakras hield niet van dat soort grapjes.
En nu waren er twéé heksen die haar een kale soepkip noemden en dat was dus dubbel erg.
Trillend van de zenuwen was Krakras het bos in gerend en toen liep ze in haar opwinding ook nog pardoes tegen het wilde zwijn op dat Mietje had meegebracht.
Dat zwijn was net lekker in de modder gaan liggen om een fijne varkens-tuk te gaan doen en nu werd het door Krakras uit zijn slaap gewekt.
'Wat is er met jou?' knorde het everzwijn.
'Soep!' gilde Krakras met overslaande stem.
'Ze willen ons in de soep stoppen!'
'Wat, wie en wie?' vroeg het zwijn ongerust.
'Jou en mij,' jammerde Krakras, die weer verder holde. Roetsj, daar stoof ook het everzwijn overeind en zette het luid gillend op een rennen, achter Krakras aan.
Weer stonden Paulus, Oehoeboeroe en Salomo midden op het Hertenpad met elkaar te praten en wéér werden ze omver gelopen. Maar ze begonnen er nu al aan te wennen.
Oehoeboeroe sprong meteen weer overeind en begon het zwijn op zijn bekende rustige wijze toe te spreken.

'Beest,' sprak hij, 'waarom gil jij als een mager speenvarken?'
'Omdat ik geen mager speenvarken ben, maar juist een heel dik speenvarken,' stamelde het zwijn.
'Die twee snertheksen hebben het over soep en ik heb gehoord dat ze mij daarin willen stoppen.'
'Lariekoek,' meende Oehoeboeroe. 'Zelfs Eucalypta heeft geen pan die groot genoeg is voor zo'n zwijn als jij bent. Ik raad je dus helendal nogal wel zo tamelijk aan om je niet zo kinderachtig aan te stellen. Ga jij je maar gewoon ergens verstoppen, dan zullen wij die twee toverheksen in de gaten houden.'
'Heus waar?' vroeg het zwijn kleintjes.
'Heus waar,' beloofde Oehoeboeroe.
'Wij weten hoe je met heksen moet omgaan, nietwaar Paulus?'
'Ja,' zei Paulus aarzelend, 'soms wel.' –

Rijmspel

Voor dit spel heb je nodig: één dobbelsteen en evenveel pionnen als er spelers zijn. Als je met je pion op een plaatje komt en je weet een rijmwoord op dat plaatje, dan mag je doorgaan. Bijv.: **paard** – **staart**. Weet je geen rijmwoord, dan moet je een beurt overslaan. Wie het eerst in het midden van het slakkenhuis is, heeft gewonnen!
Veel plezier!

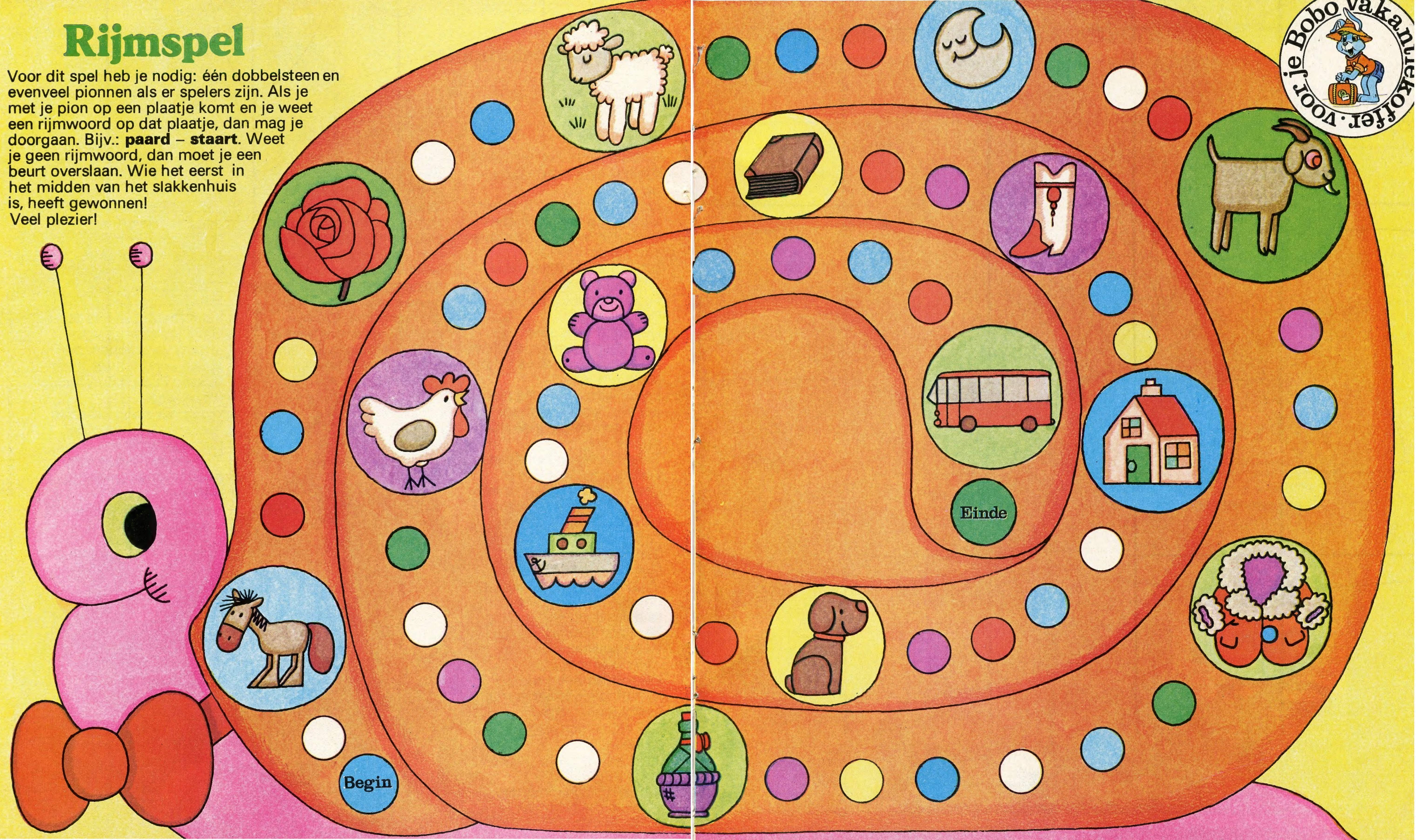

voor je Bobo vakantiekoffer

Mutsen vouwen van kranten . .

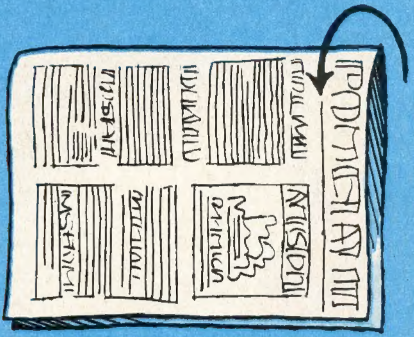

Leg een dubbele pagina van een krant met de open kant naar je toe.

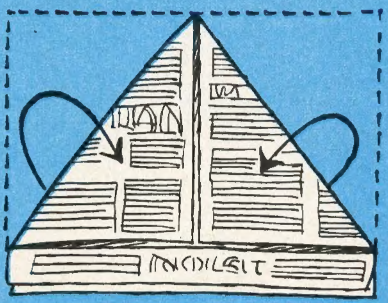

Vouw de twee punten van de dichte kant naar het midden.

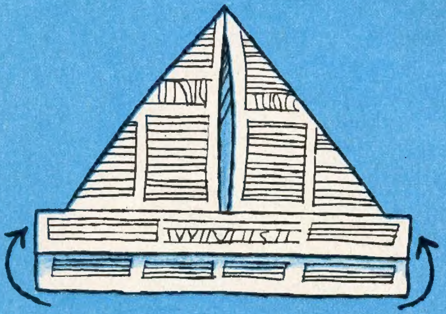

Vouw een open kant naar boven. Draai de „muts" om en doe hetzelfde met de andere kant.

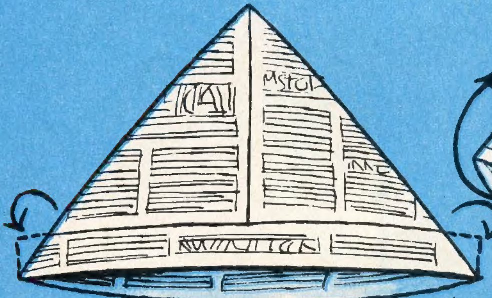

Hierna vouw je de uitstekende zijlapjes om de muts, draai hem om en doe hetzelfde met de andere kant.

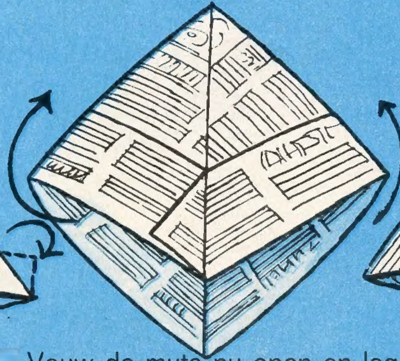

Vouw de muts nu open en leg de punten op elkaar.

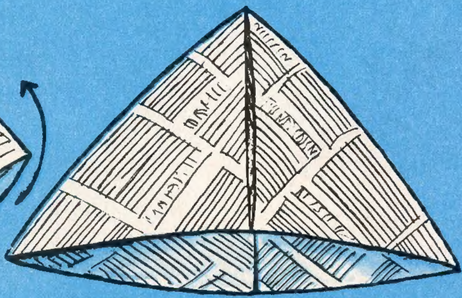

Vouw één punt naar boven. Draai de muts om en vouw ook de andere punt naar boven.
Je muts is nu klaar!

. en dan versieren

Als de muts gevouwen is, komt het versieren. Van gekleurde stroken papier kunnen pluimen, of van vloeipapier rozetten gevouwen worden. Met de niettang of lijm wordt alles bevestigd.

Leuk ideetje voor een kinderfeestje:
Laat de gasten hun eigen krantenmuts versieren. Zorg dat er voor iedereen een muts klaar ligt, leg gekleurd papier, plakkers, stickertjes, lijm en een schaar op tafel zodat ieder kind naar eigen smaak kan versieren.

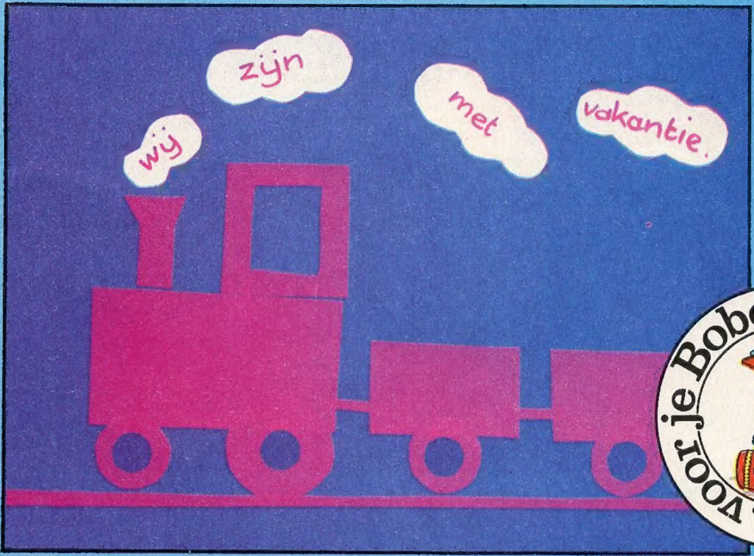

Zelfgemaakte vakantiekaart

Gebruik voor de kaart een stuk dun, wit of gekleurd karton. Van sitspapier wordt een voorstelling uitgeknipt en opgeplakt van b.v. een strand, bos, trein of bloem.
Maar een mooie gekleurde of geverfde tekening doet het natuurlijk ook goed.

Meenemen op reis:

De vakantie staat voor de deur. Gaat u op reis met uw kleuter? Bobo gaat mee. Let vooral op het hiernaast afgebeelde vignet. U zult het ook in de komende twee nummers van Bobo, die allebei een Kleutertje Knutsel extra hebben, tegenkomen. Leuk om mee te nemen in het Bobo-vakantiekoffertje.
Wat u nog meer mee moet nemen: schaar en lijm, verf en kleurpotloden, dobbelsteen en pionnen, enkele velletjes stevig gekleurd papier, sitspapier en tekenpapier, stukje elastiek.

bobo nr. 26 – 1 juli 1977

een uitgave van oberon b.v. postbus 6003 ceylonpoort 5-25, haarlem, tel. 023-339040.
adreswijzigingen: drie weken van tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de afd. postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.).
verdeler voor belgië: n.v. tijdschriften uitgevers mij., jan blockxstraat 7, 2000-antwerpen, tel. 031-382380 p.r. 000-0083405-82.
prijs per nummer 16 f, verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladenhandel.
(c) oberon 1977 nederland.
C.T.W.
abonnementsprijzen: 85 cent per week of f 11,05 per kwartaal (13 weken) losse nummers f 1,–.
abonnementsopgaven: schrijf naar postbus 6298, haarlem of bel 023-319420.
inlichtingen klachten enz. abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen: bobo, postbus 6298, haarlem, tel. 023-319420. voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: afdeling postabonnementen bobo, postbus 299, haarlem, tel. 023-319420.

Daantje Doedel
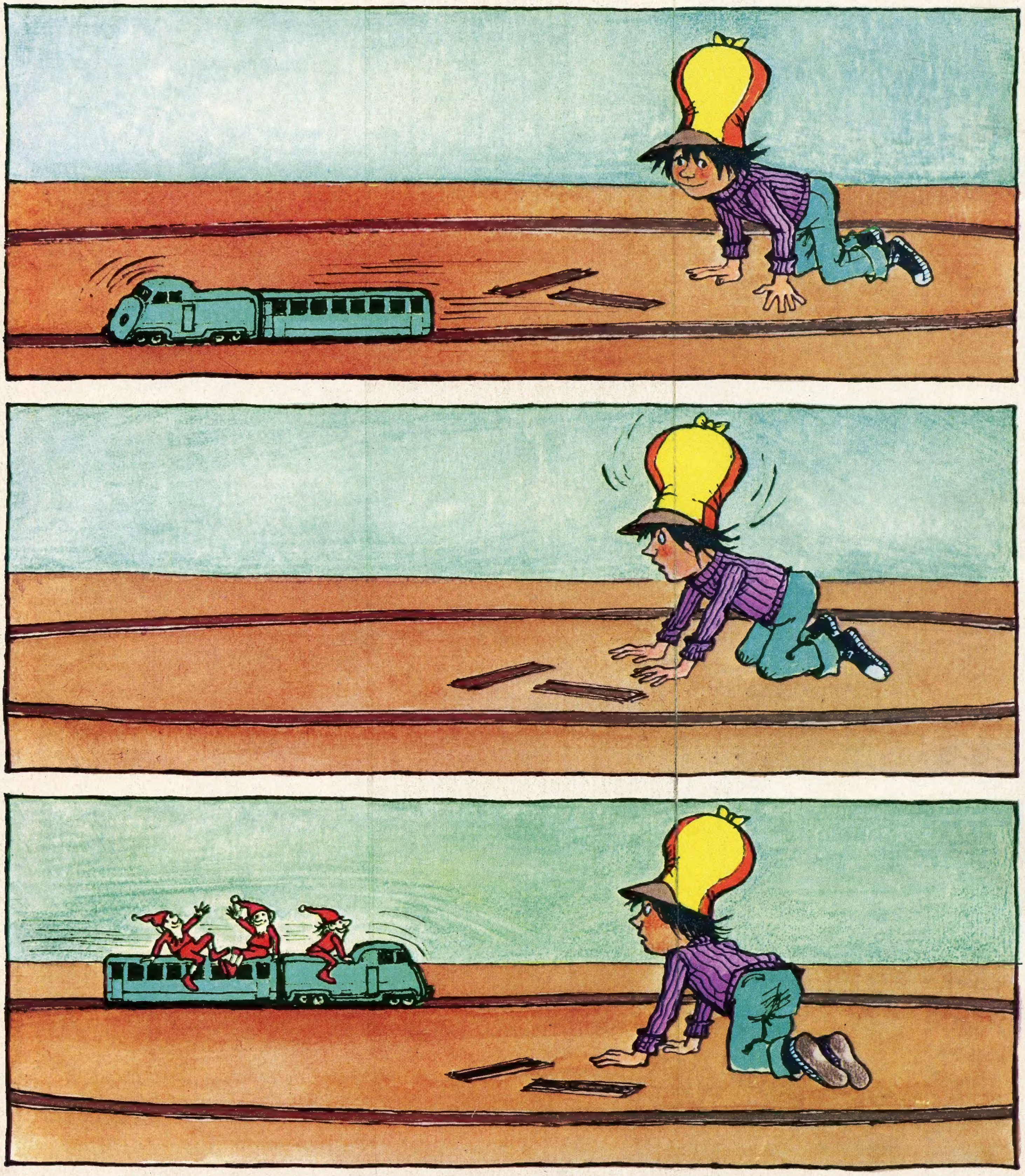
Carl Hollander